

Sygn. akt II CZ 130/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSA Agata Zając

w sprawie z powództwa M. Spółki Akcyjnej w G.

przeciwko A. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2017 r.,

zażalenia pozwanej

na wyrok Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 4 maja 2016 r., sygn. akt III Ca [...]

**oddala zażalenie, pozostawia rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym
postępowanie.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 4 września 2015 r. uchylił wydany w niniejszej sprawie wyrok zaoczny uwzględniający powództwo z roszczenia wekslowego i oddalił je, jako przedwczesne, z uwagi na to, że powódka nie przedstawiła pozwanej weksla do wykupu.

Na skutek apelacji powoda od tego rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 4 maja 2016 r. uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyła zażaleniem pozwana, wnosząc o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód dochodzi przeciwko pozwanej roszczenia z tytułu pożyczki zabezpieczonej przez pozwaną wekslem in blanco. Pozwana kwestionowała przede wszystkim fakt pobrania pożyczki twierdząc, że jej podpis na umowie został podrobiony, podnosiła również, że roszczenie oparte na wystawionym wekslu jest co najmniej przedwczesne, skoro nie została wezwana do jego wykupu. Sąd Rejonowy oddalił powództwo z uwagi na przedwczesność roszczenia z tytułu weksla, uznając jednocześnie, że w tej sytuacji bezprzedmiotowym staje się badanie zasadności roszczenia w świetle stosunku podstawowego, a więc prowadzenie ustaleń, czy pozwana zaciągnęła pożyczkę u powoda, czy nie.

Sąd Okręgowy nie wypowiedział się wprawdzie w sposób stanowczy, czy podziela stanowisko Sądu Rejonowego co do przedwczesności roszczenia z tytułu weksla, uznał jednak konieczność badania zasadności powództwa w świetle stosunku podstawowego i z tej przyczyny wydał rozstrzygnięcie kasatoryjne. Podważanie tego rozstrzygnięcia w zażaleniu jest nieusprawiedliwione. Podstawową racją wprowadzonego w art. 386 § 4 ograniczenia możliwości wydawania orzeczeń kasatoryjnych przez sąd odwoławczy do dwóch przyczyn, jakimi są nierozpoznanie istoty sprawy oraz konieczność przeprowadzenia w całości postępowania dowodowego, był wzgląd na zapewnienie sprawności postępowania. W niniejszej sprawie rozpoznanie zarzutu o braku podstaw

roszczenia z tytułu pożyczki stało się konieczne, gdyż nawet prawomocne oddalenie roszczenia z tytułu weksla nie zamykało by powodowi drogi do dochodzenia roszczenia ze stosunku podstawowego. Czyniło to celowym rozstrzygnięcie sporu pomiędzy stronami w sposób całościowy, czego w rozstrzygnięciu Sądu I –ej Instancji zabrakło. Ustalenie, czy pozwana zawarła z powodem umowę pożyczki wymaga przeprowadzenia w tym kierunku postępowania dowodowego w całości, stąd uchylenie wyroku Sąd Rejonowego w celu dokonania tych ustaleń było uzasadnione. Dlatego zażalenie podlegało oddaleniu, z pozostawieniem rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie (art. 394/1 § 1/1 w zw. z § 3 k.p.c.).

aj

l.n